

"הפיל בחדר" של השםאל הציוני

יש צורך בבירור פתוח וציבורי על הרצינול של חינוך בקיבוץ
ועל זהותנו היהודיית-ציונית • ראוי ורצו להקים צוות היגיון
הבני על מתנדבים, שיפעל בהתאם עם אגרף החינוך התנועתי

ב"דיזוחי תנועה" (ידיעות הקיבוץ, 4.12), מדרשו של דובר התנועה הקיבוצית, דוח על מגש ראשון בסדרה של צוות ההיגיון בגין החינוך על מנת להציג תוכנית "כמה ראה וחרש" – יהודות כתרבות קהילתית בקיבוץ וברחוב הכרפי". השתתפות במפגש, וברצונו להביע את הערכת השקעה של הוצאות, ברכונו של עילם בר לב. ברור שהוצאות עוכבדת בתוצאה של שליחות למען הרעיון. אין לי ספק כי נושא הזהות היהודית שלנו (אוסיפ מיר – הזהות היהודית-ציונית שלנו) מחייב דיון וליבון. עם זאת עולה השאלה, האם הקשר הנושא, כפי שדרנו בו, מתאים לשעה זו. בחברה הישראלית אנו נמצאים בתחום תבגרה. המפעל הציוני יכול לעמוד בסימן שאלה – מאויים מבחוץ, ועוד יותר מבפנים. האיום מלבנים: מימוש עצמי מעלה הכלול – במלבושים הרעויינים של הניאו-אל-יברליות; סגנה של מגזרים רביים לtower לאומנות מתקדמת לעומת לאומיות בונה; צוותים משחיתים שעבורם קדושת הארץ עומדת מעל הכול ולמענה היא מוכנה לכפות אישווין על ערביי הגירה לעזה; התעצומות מגור יהדות החדרית, אשר אינו מכיר במפעל הציוני ומתוך כך גם אין לו מחויבות למדינת ישראל.

איפה ההתיחסות החינוכית של התנועה הקיבוצית למצב זה?

לדעתי, על אף החינוך לקיים בירור פתוח על הרצינול של חינוך בקיבוץ (בכוונה אני אומר חינוך בקיבוץ, ולא בהכרה חינוך בקיבוץ). על הנהלת התנועה לגבות את הבירור הזה. בסופו של יום, מדובר בעתיד התנועה, אם אנחנו אכן תנווע ולא רק ארגון קהילות של מגזר (קטן) מסוים. מהדרון שהיה בצוות ההיגיון, ומאמרים שונים שחתפרסמו בנושא, אני מזהה צורך בבירור תנועתי, פתוח לכל המתעניינים, בנו' שא יפתח הנוגעים לזהותנו. ביעדי זה – לא ניתן להendar.

נושא המפתח הוא זהותנו היהודיית-ציונית. וה "הפיל בחדר" של השםאל הציוני יכול ליכולתנו להעמידה והות יהודית-ציונית לעצמנו ולסביבתנו יש משמעות רבה מעבר לד' אמותינו. כאן מתחבר האתגר לנושא השבת, חג ומועד ואירועי מעגל החיים, שעוברו התוכנסו צוות ההיגיון.

לדעתי, אין זה מקרה שהמיליה "ציונית" הייתה הסורה בהגדרת הנושא שבו טיפול צוות ההיגיון. הסתפקו ב"תרבות יהודית קהילתית". למעשה זאת הייתה התהמekaות, ולו בלתי-מודעת. התנועה הקיבוצית נולדה מתוך חזון ציוני – שהקיבוץ ב"מיקו" יהיה המגדלור הערבי לחברה היהודית-ציונית אשר תקום ב"מקדו"? מהות הרעיון הציוני של הקיבוץ הייתה להקים חברה יהודית מותקנת – צדק חברתי (היום נכון להוסיף צדק סכיבתי) ויהדות חופשית (מכבלי ההלכה).

זהות היהודית-ציונית שלנו הייתה חיובת להתייחס לפולגות בחברה היהודית-ישראלית של היום. נחוצה החברה מושגי יסוד שבולדיהם לא ניתן להאנך: מה זה יהוריamente? מה זה וברנו "ORTH", "ZOLOVNI"? האם למהותו של עניין, שאלתנו וזה ככלל רלוונטי? מהyi גישתנו (אם בכלל ישנה) לאלהם ו/או לרעיון האلهוי? מה זה וברנו "תיקון עולם"? מהyi גישתנו למושגים "מסורת" ו/או "מורשת"? ומה הכוונה ב"יהדות ריבונית (חופשית) לעומת יהדות רבועית"?

לא בירור מפטוג זה, עבדותנו החינוכית היא בועלמא. הגדרתנו ועשיתנו היהודית-ציונית חיובת לעמדת חלהפה ברורה לפוטיסטיות הניאו-אל-יברלית, לציווית המשייחית וליהדות החדרית הלא-ציונית.

ברור לי כי מתוך השגרה הסואנה, אגף החינוךינו אנו יכול למשימה של תהליך בגין רור דרעיוני כזה. נחוצה פעילות עצמאית של צוות היגיון הבני על מתנדבים. צוות זה צריך לקבל גיבוי לוגיסטי דרך משרד האגף ולפעול בהתאם אליו. בהצלחה כלנו.